

Οι παππούδες και οι γιαγιάδες είναι μεγάλο κεφάλαιο για τα εγγόνια.

Γράφει ο Σωτήρης Ι. Στυλιανού, Βιβλιοθηκονόμος, πτυχιούχος Νομικής και Θεολογικής.

Φυσιολογική εξέλιξη της ζωής είναι να γίνουν οι γονείς παππούδες και γιαγιάδες, και συνήθως υπάρχουν τέσσερις για κάθε εγγόνι. Σπάνια στις μέρες μας ζει και κανένας με την πρόθεση μπροστά του «προ», δηλαδή του προπάππου ή της προγιαγιάς.

Από δύο γονείς υπάρχουν ξαφνικά τέσσερις πρόγονοι, έτσι λοιπόν τα παιδιά κάποτε βρίσκονται υπό την προσοχή έξι ανθρώπων, εάν είναι όλοι αυτοί εν ζωή. Οι τέσσερις γεροντότεροι που υπεισέρχονται στην ζωή των παιδιών, των εγγονιών, δεν παύουν να υπήρχαν γονείς και αυτοί, αλλά με άλλο ρόλο, με διαφορετικές ιδιαιτερότητες.

Συνήθως ο κάθε παππούς και η κάθε γιαγιά χαίρονται πολύ να φροντίζουν τα εγγόνια τους. Ενδεχομένως να μένουν και στο ίδιο οίκημα, ειδικά αν οι σύζυγοι έχουν τα επαγγέλματά τους, και πιο ειδικά, όταν οι παππούδες και οι γιαγιάδες βρίσκονται στην σύνταξη. Τότε έχουν τον απεριόριστο χρόνο να φροντίσουν αποκλειστικά τα εγγόνια τους.

Υπάρχει η άποψη ότι οι ηλικιωμένοι κάνουν τα παιδιά κακομαθημένα. Ίσως να συμβαίνει σε μερικές περιπτώσεις, στην πλειονότητα, όμως, ο άφθονος χρόνος, η τρυφερότητα και η σύνδεση με το παρελθόν που προσφέρουν οι παππούδες είναι πολύτιμα για την ψυχική και συναισθηματική ωρίμανση των παιδιών.

Εξάλλου, τα παιδιά μπορεί να γίνουν κακομαθημένα και από τους γονείς, ειδικά όταν οι τελευταίοι δεν τους βάζουν σωστά όρια. Θα πρέπει οι γονείς κατ' αρχάς να είναι πολύ καλά συνεννοημένοι μεταξύ τους μέχρι που θα επιμείνουν για κάτι που θα ζητήσουν από τα παιδιά τους και ακόμη να έχουν καλοσύνη, υπομονή και σταθερότητα. Δυστυχώς οι μανάδες προβάλλουν το δικαίωμα της αρνησικυρίας, το οποίο, όμως, συνήθως αναιρούν οι μπαμπάδες. Δηλαδή σε ένα θέμα που θα φέρει αντίρρηση η μαμά στα παιδιά, όταν αυτά το ζητήσουν από τον μπαμπά τους, τότε ενδέχεται ο τελευταίος να είναι θετικός ως προς το αίτημα των μικρών.

Τα σημερινά παιδιά είναι πολύ πιο έξυπνα από ό,τι στις παλιότερες γενιές και συνήθως πιο εξοικειωμένα με την τεχνολογία σε σύγκριση με τους παππούδες τους. Έτσι, στην χρήση των τεχνολογικών μέσων, οι γεροντότεροι δεν μπορούν να ελέγξουν ούτε να βάλουν όρια στα εγγόνια, ακόμα και σε εκείνα που είναι δύο ή τριών ετών. Νομίζω, όμως, ότι αν αντιμετωπίσουν το θέμα με ψυχραιμία, υπομονή και με διάλογο, εάν μάλιστα η όλη σχέση τους με τα εγγόνια βασίζεται στον σεβασμό και δεν είναι ανταγωνιστική, θα έχουν την δυνατότητα να τα πείσουν να αποφεύγουν την υπερβολική χρήση και τις αρνητικές πλευρές της τεχνολογίας και να αξιοποιούν τις θετικές.

Σκέφτομαι πως το καλύτερο που έχουν να κάνουν τα παιδιά και οι νέοι είναι να χαίρονται τους παππούδες και τις γιαγιάδες τους και να απολαμβάνουν όσα εκείνοι μπορούν να τους παραδώσουν ως γνώσεις,

αναμνήσεις και πείρα. Άλλωστε, το φυσικό είναι οι ηλικιωμένοι να φύγουν πρώτοι από αυτήν την ζωή και γι αυτό, όσο τους έχουμε μαζί μας, ας τους χαιρόμαστε.

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>